

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 19C/73/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216206685
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Fakanová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2018:1216206685.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave, pred sudkyňou JUDr. Katarínou Fakanovou, vo veci sporových strán žalobcu T. Z. Z., G. XX.XX.XXXX, K. O. Z. O. X, Bratislava, právne zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária Roštár - Slovák, s.r.o., so sídlom Révova 7, Bratislava, IČO 36 858 731, proti žalovanému T. M., G. XX.XX.XXXX, K. I. XXXX/XX, Bratislava, právne zastúpenému advokátom Mgr. Dávidom Štefankom, so sídlom Kutlíkova 17, Bratislava, o zaplatenie sumy 95.000,- € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 95.000,- € s úrokom z omeškania 5% ročne od 23.02.2016 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajší súd dňa 21.04.2016 sa domáhal žalobca vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 95.000,- € s príslušenstvom titulom plnenia zo zmluvy o pôžičke. Súčasne žiadal zaviazat' žalovaného na náhradu trov konania. Žalobca ako prostriedok procesného útoku použil skutkové tvrdenia, že na základe ústnej dohody požičal žalobca dňa 23.04.2014 žalovanému peňažné prostriedky v sumu 95.000,- €. Listom zo dňa 19.01.2016 písomne vyzval žalovaného na vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia výzvy. Žalovaný si zásielku prevzal dňa 22.01.2016, lehota na vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov uplynula dňa 21.02.2016, resp. v najbližší pracovný deň - dňa 22.02.2016. Žalovaný žalobcovi do podania žaloby poskytnuté finančné prostriedky nevrátil.

2. Žalovaný ako prostriedok procesnej obrany použil skutkové tvrdenia popierajúce tvrdenia žalobcu, k veci v písomnom podaní doručenom súdu dňa 25.05.2016 uviedol, že žalobca preukazuje oprávnenosť svojho nároku v návrhu na vydanie platobného rozkazu, dokumentmi a to potvrdením o preukázaní peňažných prostriedkov, výzvou na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov zo dňa 19.01.2016, potvrdením o doručení zásielky Výzva na vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov zo dňa 19.01.2016. S uvedeným tvrdením žalobcu nesúhlasí z dôvodov, že žiadnu zmluvu o pôžičke neuzavreli a to v akejkoľvek forme a preto poskytnutie sumy 95.000,- € nepredstavuje pôžičku. Žalovaný ako konateľ spoločnosti a Gastro club, s.r.o. uzavrel so žalobcom ústnu inominátnu zmluvu o spolupráci, predmetom ktorej bolo poskytnutie investície do spoločnosti Gastro club, podmienky použitia vlozenej investície v rámci spoločnosti Gastro club, úprava podmienok prevodu obchodného podielu v spoločnosti Gastro club na žalobcu, ako aj úprava ďalších práv a povinností žalobcu a spoločnosti Gastro club pri vzájomnej spolupráci. Ďalej poukázal na to, že podstatnou náležitosťou zmluvy o pôžičke je okrem označenia zmluvných strán aj určenie predmetu pôžičky; z obsahu zmluvy musí vyplynúť i povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu (peňaží). Nakoľko zmluva o pôžičke je reálnou

zmluvou, k jej uzavretiu sa vyžaduje i skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. Z podkladov predložených žalobcom jasne vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 95.000,- € v prospech účtu žalovaného a to za účelom investovania do spoločnosti Gastro club, ktorá je súčasťou skupiny MOODS. Účel poskytnutia peňažných prostriedkov je v podobe stručnej poznámky uvedený okrem iného aj v informácií pre príjemcu, ale predovšetkým je niekoľkokrát deklarovaný v intenzívnej e-mailovej komunikácii realizovanej medzi žalobcom a žalovaným ako konateľom spoločnosti Gastro club. Z predložených podkladov však nevyplýva, že by obsahom dohody uzavretej medzi žalobcom a žalovaným ako fyzickou osobou vyplývala povinnosť vrátiť peňažné prostriedky. Naopak, z predloženej e-mailovej komunikácie jasne vyplýva, že peňažné prostriedky mali byť vrátené zo strany spoločnosti Gastro club, ktorá je súčasťou skupiny MOODS. Žalobca začal poskytnutú investíciu označovať ako pôžička poskytnutá Žalovanému ako fyzickej osobe y decembri 2014. Kedy deklaroval aj svoj nezáujem o nadobudnutie obchodného podielu v rámci spoločnosti Gastro club. Má za to, že zo strany žalobcu ide o nesprávnu a účelovú právnu interpretáciu poskytnutej sumy ako pôžičky poskytnutej v prospech žalovaného ako fyzickej osoby a žiadal žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, žalovaného, potvrdením Tatra banky o platbe z 03.03.2016, výzvou na vrátenie finančných prostriedkov z 19.01.2016 s podacím lístkom, potvrdením z pošty o doručení zásielky, e-mailovou korešpondenciou medzi žalobcom a žalovaným, zmluvou o stavbe bytov z 20.05.2013, kolaudačným rozhodnutím z 20.04.2016, zmluvou o budúcej Kúpnej zmluve z 20.05.2013, zmluvou o pôžičke zo dňa 31.01.2014 na sumu 50.000 €, zmenkou zo dňa 31.01.2014, účtovnou závierka spoločnosti MOODS Gastro, s. r. o. za rok 2014, kópiou zápisnice z pojednávania v konaní vedenom pod spisovou značkou 51C/55/2016 z 10.06.2016, výpisom z LV č. 9632 pre k. ú. Staré mesto, LV č. 3859, k. ú. Staré mesto, LV č. 1684 pre k. ú. Rača.

4. Z výpovede žalobcu súd zistil, že čo sa týka poskytnutia pôžičky žalovaného pozná vyše 15 rokov, boli známi. Požiadal ho o poskytnutie finančných prostriedkov nie ako konateľ spoločnosti, ale ako fyzická osoba. Pri prvých pôžičkách bol ochotný uzavrieť aj písomnú zmluvu o pôžičke, neskôr už zmluvu o pôžičke podpísať nechcel. Konkrétne o tejto pôžičke mám vedomosť o tom, že ju nepoužil na financovanie svojich zámerov vo firme, ale platil nimi sčasti staré úvery, niečo použil na svoju osobnú spotrebu. Keď prestal s ním komunikovať, vyzval ho na vrátenie pôžičky. Čo sa týka lehoty vrátenia pôžičky, ako vyplýva z ich emailovej komunikácie, mal mu ju vrátiť do 5 rokov od konca roka 2014. Nikdy sa nejednalo o investíciu do spoločného podnikania, lebo nebol ani spoločníkom ani konateľom spoločnosti do ktorej mal žalovaný investície financovať. Žalovaný doposiaľ nepreukázal svoje tvrdenia na aký účet boli poskytnuté finančné prostriedky keď tvrdí, že boli investované na rozvoj podnikania. K predčasnej výzve na vrátenie pôžičky z jeho strany došlo preto, lebo z verejne dostupných zdrojov mal informácie o tom, že žalovaný nepoužil peniaze na deklarovaný účet, nesplácal pôžičku na účet a nebol ochotný uzavrieť zmluvu o pôžičke v písomnej podobe, v ktorej by boli dohodnuté nejaké relevantné splátky.

5. Z výpovede žalovaného súd zistil, že poskytnutiu pôžičky predchádzalo to, že hľadal nie len finančného partnera ale aj človeka, ktorý by s ním v budúcnosti podnikal a založil by s ním novú spoločnosť v oblasti gastronómie. V apríli 2014 už boli otvorené dve pobočky na Michalskej a Košickej a spoločne hľadali možnosti ako založiť novú spoločnosť v ktorej by mal svojho človeka, ktorého si navrhne. Na konkrétnom vstupe do spoločnosti sa nedohodli, peniaze však prišli od žalobcu na jeho účet ako fyzickej osoby a tie použil na podnikanie. Časť použil do spoločnosti MOODS a časť do novej spoločnosti Gastro Club. Spočiatku nemali dohodnutú formu splatenia pôžičky vzhľadom na to, že sa nedohodli na vzniku novej spoločnosti, prebiehali medzi nimi rokovania o tom ako pôžičku splatí. Nedohodli sa na žiadnom splátkovom kalendári, lebo v gastronómii sa mu veľmi nedarí a nemá predstavu o tom, ako by to mohol reálne vrátiť. Investoval aj vlastné finančné prostriedky aj žalobcove do podnikania. Na žiadnom splatení sa nedohodli, ale stále hľadá spôsob, ako by peniaze žalobcovi vrátil. Dôvodom prečo neuzavrel písomnú dohodu o pôžičke so žalobcom bolo to, že v tom čase tieto dôsledky tak nevnímal, teraz by tak už nepostupoval. Mal by dopredu vyjasnené všetky podmienky pôžičky. Snaží sa zabezpečiť si finančné prostriedky na to, aby mohol požičané peniaze žalobcovi vrátiť, zvažuje aj predaj niektorých z prevádzok.

6. Z výpisu z účtu žalobcu vedeného v Tatra banke, a s. vyplýva, že žalobca zaslal dňa 23.04.2014 na účet žalovaného sumu 95.000,- €.

7. Listom zo dňa 19.01.2016 žalobca vyzval žalovaného na vrátenie sumy 95.000,- € a to v lehote 30 dní od doručenia výzvy. Žalovaný na výzvu žalobcu nereagoval, dlžnú sumu doposiaľ žalobcovi nevrátil. List bol podaný podľa podacieho lístka na poštovú prepravu dňa 20.01.2016. Podľa potvrdenia pošty, žalovaný zásielku prevzal dňa 22.01.2016.

8. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

9. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

10. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh nespĺní riadne a včas je v omeškaní.

11. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatky z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatkov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

12. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

13. Ako z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, hoci dohoda o dočasnosti prenechania veci je podstatnou náležitosťou i zmluvy, neznamená to, že je potrebné dohodnúť aj presnú dobu vrátenia. Ak presná doba vrátenia dlhu nie je dohodnutá, dlžník je povinný splniť dlh na požiadanie veriteľa (§ 563 Obč. zákonníka) (R NS SR 1 Cdo 197/2009). Zmluva o pôžičke je zároveň zmluvou reálnou, čoho dôsledkom je, že k jej vzniku sa nevyžaduje iba splnenie zákonom definovaných podstatných náležitostí, ale jej vznik je daný až okamihom reálneho plnenia veriteľa, t.j. poskytnutím pôžičky. Pod poskytnutím pôžičky (prenechaním, odovzdaním) veci v zmysle vzniku záväzkového vzťahu zo zmluvy o pôžičke sa rozumie nielen fyzické odovzдание predmetu pôžičky dlžníkovi, ale aj bezhotovostný prevod peňažných prostriedkov na účet dlžníka (napr. R NS ČR 21 Cdo 2217/2003, 21 Cdo 4520/2007, 33 Cdo 4047/2009). Súd mal v konaní preukázané a uvedená skutočnosť nebola medzi stranami sporná, že žalobca dňa 23.04.2014 previedol zo svojho osobného účtu na osobný účet žalovaného sumu 95.000,- €. Žalobca tvrdil, že predmetnú sumu žalovanému poskytol titulom pôžičky; žalovaný tvrdil, že tieto finančné prostriedky žalobca poskytol ako investíciu obchodnej spoločnosti Gastro club s.r.o., v ktorej sú tieto peňažné prostriedky riadne zaúčtované.

14. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednávací zásada. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nespĺnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana sporu nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na preukázanie svojich tvrdení dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia, a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech. Dôkazné bremeno postihuje vždy toho, kto niečo tvrdí, teda spravidla žalobcu. Žalovaný ako druhá procesná strana má povinnosť tvrdiť skutočnosti, ktoré vo svojej podstate znamenajú, že právo alebo nárok žalobcu nevzniklo, prípadne zaniklo alebo sa zmenilo. Tieto povinnosti tvrdenia sú základom pre bremeno tvrdenia, ktoré spravidla zaťažuje obidve strany. Neunesenie dôkazného bremenami potom v konaní za následok procesný neúspech tej strany sporu, ktorá nedokázala preukázať ním tvrdené skutočnosti.

15. Žalovaný v konaní poprel žalobcom tvrdené skutočnosti o tom, že suma 95.000,- € mu bola poskytnutá ako pôžička, pričom tvrdil, že táto suma bola poskytnutá spoločnosti Gastro club s.r.o. ako investícia. Svoje tvrdenia však ničím nepreukázal. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že

jednou z obligatórných náležitostí zmluvy o pôžičke je faktické odovzdanie veci dlžníkovi, ktorým sa rozumie aj bezhotovostný prevod peňažných prostriedkov na účet dlžníka, pričom z hľadiska subjektu, ktorý je zo zmluvy zaviazaný plniť, je irelevantné ako dlžník ďalej s týmito finančnými prostriedkami naloží. V prejednávanej veci boli finančné prostriedky prevedené na osobný účet žalovaného, ktorý sám označil. Žalovaný neuviedol žalobcovi účet spoločnosti Gastro club s.r.o., ani v konaní ničím nepreukázal, že spoločnosť Gastro club s.r.o. voči žalobcovi evidovala záväzok vo výške poskytnutej pôžičky, že poskytnuté finančné prostriedky boli v spoločnosti Gastro club s.r.o. riadne zaúčtované ako tvrdil, resp. že sa jednalo o investíciu, za ktorú mal žalobca nadobudnúť v spoločnosti Gastro club s.r.o. obchodný podiel, a teda že účet žalovaného, na ktorý boli prevedené finančné prostriedky bol iba platobným miestom. Naopak, tvrdenie žalobcu, že sa jednalo o pôžičku, vyplýva jednak z pripojených listinných dôkazov, najmä e-mailovej komunikácie zo kde samotný žalovaný žiadal žalobcu o poskytnutie finančných prostriedkov, poskytnutie finančných prostriedkov sám označil za pôžičku. Tvrdenie žalobcu, že sa jednalo o pôžičku poskytnutú žalovanému preukazuje aj nesporná skutočnosť, že žalovanému boli žalobcom v priebehu roku 2014 poskytnuté viaceré finančné sumy, a to po častiach, pričom po prvýkrát sa tak stalo v januári 2014, kedy medzi stranami sporu bola uzatvorená aj písomná zmluva o pôžičke, v ktorej ako dlžník nefigurovala spoločnosť Gastro club s.r.o. ale žalovaný, keď zároveň účet uvedený v tejto zmluve bol totožný s tým, na ktorý bola finančná hotovosť poukázaná žalobcom aj dňa 03.04.2014. Vychádzajúc z uvedených skutočností, keď mal súd v konaní preukázané, že žalobca poskytol žalovanému titulom pôžičky finančné prostriedky v sume 95.000,- €, ktorému doposiaľ nevrátil, súd žalobe ako dôvodnej v celom rozsahu vyhovel a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

16. Žalovaný sa s plnením peňažného záväzku dostal do omeškania, preto ho súd zviazal tiež na zaplatenie úroku z omeškania, ktorý si žalobca uplatnil v súlade so zákonom, keď z vykonaného dokazovania vyplynulo, že medzi stranami sporu nedošlo k dohode o konkrétnom termíne vrátenia peňažných prostriedkov, preto je žalovaný povinný poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal (§ 563 Obč. zákonníka). Nakoľko žalobca poskytol žalovanému lehotu na plnenie 30 dní, uplynutím tejto lehoty sa žalovaný dostal do omeškania.

17. Podľa § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

18. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. V súlade s § 255 ods. 1 CSP súd priznal žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia proti neúspešnému žalovanému. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 Civilného sporového poriadku nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 CSP. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 CSP. Lehota na podanie odvolania plynie od doručenia rozhodnutia intervenientovi. Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy, písomne, v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis, ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ

domáha (odvolací návrh). Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva a spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 373 ods. 4 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu.

Podľa § 263 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta. Ak bola v konaní úspešná strana zastúpená viacerými advokátmi, súd určí za prijímateľa náhrady trov konania jedného z nich.

Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového o výške náhrady trov konania súd prvej inštancie rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podľa § 376 ods. 1 Civilného sporového poriadku podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (personálna exekúcia). Exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia (§ 37 ods. 3) (ďalej len „oprávnený“). Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 1, 2 Exekučného poriadku). Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).